

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2862/2551

- ห้ามมิให้พิพากษาให้สิ่งใดๆ เกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้อง (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142)

ข้อมูลย่อ

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระค่าสินค้าประเภทเครื่องใช้ประจำบ้านยี่ห้อซูปเปอร์แวร์ จำเลยให้การว่า ไม่เคยซื้อสินค้าประเภทเครื่องใช้ประจำบ้านจากโจทก์ แต่รับว่าเคยซื้อสบู่จากโจทก์ และลงลายมือชื่อในเอกสารการชื้อขายว่ามีหนี้ค้างชำระ 10,700 บาท มอบให้แก่โจทก์ ประเด็นจึงมีเพียงว่า จำเลยซื้อสินค้าประเภทเครื่องใช้ประจำบ้านจากโจทก์หรือไม่ แม้จำเลยให้การรับว่าเคยซื้อสบู่จากโจทก์และทำหลักฐานแห่งหนี้มอบให้แก่โจทก์ ก็เป็นเพียงเหตุแห่งการปฏิเสธหนี้ตามฟ้องของโจทก์เท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อผลแห่งคดีที่จะกำหนดเป็นประเด็นข้อพิพาท คดีจึงไม่มีประเด็นว่าจำเลยซื้อสบู่จากโจทก์และยังไม่ได้ชำระหนี้หรือไม่ หากศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่าจำเลยไม่ได้ซื้อสินค้าประเภทเครื่องใช้ประจำบ้านจากโจทก์ ก็ชอบที่จะยกฟ้องเสีย ไม่มีอำนาจที่จะพิพากษาให้จำเลยรับผิดชำระเงินค่าสบู่ตามคำให้การอันมิใช่ประเด็นข้อพิพาทแห่งคดีได้ เนื่องจากเป็นการพิพากษานอกฟ้องนอกประเด็น

หมายเหตุ

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 ห้ามมิให้พิพากษาให้สิ่งใดๆ เกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้อง ต้องถือคำฟ้องเป็นหลัก สำหรับคำฟ้องตามมาตรา 1 (3) เป็นกระบวนการพิจารณาใดๆ ที่โจทก์ได้เสนอข้อหาต่อศาล ส่วนคำให้การตามมาตรา 1 (4) เป็นกระบวนการพิจารณาใดๆ ซึ่งคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งยกข้อต่อสู้เป็นข้อแก้คำฟ้อง ซึ่งรวมถึงคำให้การยอมรับตามมาตรา 177 วรรคสองด้วย คำฟ้องกับคำให้การจึงเป็นสิ่งที่คู่กันก่อให้เกิดประเด็นแห่งคดี คำว่า คำฟ้อง ตามที่มาตรา 142 กล่าวถึงจึงหมายถึงคำให้การด้วย

แต่คดีนี้คำฟ้องมิได้เสนอข้อหาในเรื่องนี้คำซื้อสบู่คำให้การของจำเลยที่รับว่าเคยซื้อสบู่จากโจทก์ จึงมิใช่ข้อต่อสู้หรือยอมรับตามที่โจทก์เสนอข้อหา การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงินค่าสบู่ จึงเกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้องตามมาตรา 142 มิใช่ว่าการยกเอาข้อต่อสู้หรือยอมรับตามคำให้การจะเป็นการนอกฟ้องไปทุกกรณีแต่อย่างใด

ไพโรจน์ วายุภาพ